

ת"פ 16727/10/12 - מדינת ישראל נגד א ח

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 16727-10-12 מדינת ישראל נ' ח
ת"פ 45796-06-13
בפני כב' השופטת גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
א ח

05 אוקטובר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ורד ורדי

הנאשם ובא כוחו עו"ד קובי פלומו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז שני אישומים האחד עניינו מיום 10.1.12 בו הפר הנאשם הוראה חוקית שניתנה לו ע"י קצין משטרה,

ושלח הודעת טקסט למתלוננת בניגוד לאותה הוראה. ביום 24.5.12 שוב היה הנאשם מעורב בעבירה של הפרת הוראה חוקית עת הפר צו שניתן לו ע"י קצין משטרה, והגיע לחצר ביתו על מנת לקחת משם ציוד, בניגוד לאותה הוראה, ובאותו מועד הבחין כי המתלוננת סטרה לבנם המשותף, והוא תקף אותה וסטר לה על פניה.

הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף, שאף הוא עוסק בהפרת הוראה חוקית, כאשר הנאשם הפר צו הרחקה שניתן לו ע"י בית הדין הרבני והגיע לבית המתלוננת, אירוע שהתרחש ביום 21.3.13.

מדובר איפוא באירועים שהתרחשו מתחילת 2012 עד לחודש מרץ 2013, בהם הפר הנאשם שלוש פעמים הוראה חוקית, ופעם אחת תקף את המתלוננת.

2. הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו תוקן כתב האישום, נמחקו ממנו עובדות שונות, הנאשם הודה, הורשע ובמסגרת ההסדר נשלח לשירות המבחן, כאשר הסנגור ביקש כי שירות המבחן יבדוק את שאלת ההרשעה והאם ניתן להסתפק במקרה זה באי הרשעה.

עמוד 1

3. במהלך התקופה שחלפה התקבלו משירות המבחן מספר תסקירים.

התסקיר הראשון סקר את מצבו המשפחתי, את הרקע לאותם אירועים, את הליך הגירושים, את הפרת הצווים והתבקשה ארכה על מנת לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

תסקיר נוסף שהתקבל העלה את הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע אותן עבירות, את הקושי שלו לקבל את החלטות בית המשפט בדבר ההרחקה, והקושי להיענות לגבולות, אם כי קצינת המבחן התרשמה כי קיים שיתוף פעולה, וכי הנאשם מודע למחירים שהוא נדרש לשלם לגבי התנהגותו, והמליצה לשקול בחיוב אי הרשעה על מנת לא לפגוע בתעסוקתו.

לאור שיתוף הפעולה המוגבל שוב ניתנה ארכה לנאשם להשתתף בהליך הטיפול, קצינת המבחן תיארה את התמודדותו עם ההליכים, את שיתוף הפעולה, ואת העמקת התובנות ושוב המליצה על אי הרשעה וכך גם בתסקיר נוסף שהתקבל, עד לקבלת התסקיר הסופי שהתקבל לאחרונה, בו שוב יש סקירה ארוכה של השתתפותו של הנאשם בהליך הטיפול, השתלבות חלקית עד לתקופה בה ביקש לעזוב את ההליך, חזרה להליך, תוך תובנה מסוימת של מצבו. עוד מתואר בתסקיר כי הנאשם נמנע מביצוע עבירות ומיצירת קשר עם המתלוננת, הגם שבשלב זה מתקשה לראות בעייתיות כלשהי בדפוסיו הדורשת טיפול או שינוי, והגם שהביע נכונות להמשך טיפולי.

קצינת המבחן הוסיפה כי ניתנה לנאשם הזדמנות למסור מסמכים לגבי הפגיעה האפשרית במקום עבודתו, אולם, עד לעריכת התסקיר לא נמסרו מסמכים שכאלה.

בסופו של דבר מצאה קצינת המבחן כי הנאשם עסוק בפגיעה שחווה, מתקשה להעמיק בהתבוננות בחלקיו הבעייתיים ועם זאת מצוי בקשר עם שירות המבחן, ויש בכך משום גורם מפחית סיכון, ועל כן שבה על המלצתה להעמידו במבחן למשך שנה ולא להרשיעו על מנת לא לפגוע בתעסוקה אפשרית.

4. התביעה טענה כי אין לקבל את עמדת שירות המבחן, הן לנוכח טיב העבירות והן לנוכח אי הצגת מסמכים, ועמדה על כך שמתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי, ועד לשישה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם ולקבוע מאסר על תנאי.

הסנגור טען כי יש להתחשב במכלול הנסיבות, בזמן שחלף, בעובדה כי זוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, וכי מתוך התסקיר ניכרת ההתקדמות, וכמו כן הציג אישור ממעסיקו על כי הוא מבצע עבודה בבסיסי צה"ל.

5. שקלתי את שאלת ההרשעה והאם זהו המקרה בו יקבע בית המשפט כי אין להרשיע את הנאשם, ואינני סבורה כי כך הדבר.

הכלל הוא כי יש להרשיע מי שביצע עבירות פליליות, והימנעות מהרשעה היא החריג שבחריגים, ותעשה רק במקרים יוצאי דופן בהם שוכנע בית המשפט כי הפגיעה הקשה שתיגרם לנאשם בעטייה של ההרשעה, איננה שקולה לתועלת הציבורית המועטה שזו תניב. עוד נקבע, כי אין להידרש לאפשרות תיאורטית של נזק כלשהו עתידי, אלא יש להביא בפני בית המשפט, את השפעת ההרשעה על התעסוקה ואלו הם תנאים מצטברים.

במקרה זה, ביצע הנאשם שלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית בזו אחר זו, בצורה מתמשכת והפר שוב ושוב צווים שניתנו לו. הנאשם גם תקף את המתלוננת וסטר לפניה. אומנם, יש נסיבות מקלות לדברים, ההפרות לא היו מן החמורות, אולם הצטברותן במספר פעמים והחיבור גם לעבירה התקיפה אינו מצדיק לטעמי ביטול ההרשעה. זאת ועוד, הנאשם לא הציג שום מסמך אשר יש בו כדי ללמד על פגיעה קונקרטיה בעיסוקו ובעבודתו, ואישור מעסיקו או הקבלן עימו הוא עובד, אינו עולה כדי השפעה שכזו, ומדובר בעניין תיאורטי בלבד. אציין, כי שירות המבחן אף הוא נדרש לכך וניתנו ארכות לנאשם כדי להציג מסמכים, אולם הוא לא עשה זאת.

בנסיבות אלה תישאר ההרשעה על כנה.

6. ובאשר לענישה הנדרשת - אני מקבלת את מתחם הענישה כפי שהוצג ע"י התביעה, וקובעת כי הוא עומד על מאסר על תנאי ועד שישה חודשי מאסר בפועל.

אציין כי אי הרשעה אינה בגדר המתחם לטעמי.

בנסיבות העניין, היות ומדובר במעורבות פלילית ראשונה, בהליכים אשר בוודאי יש להם השפעה על הנאשם כעולה מהתסקירים, בשעה שהנאשם הודה ולקח אחריות וחסך הן זמן שיפוטי והן את עדותה של המתלוננת, ובשעה שלא נפתחו לו תיקים נוספים, הרי שיש מקום לענישה ברף התחתון של המתחם.

7. לאור האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירה של אלימות במשפחה.

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. מובהר לנאשם כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן, להתייצב בכל עת שידרש ולמלא אחר ההוראות שיקבל.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ לתקופה של שנתיים, שלא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירה של אלימות במשפחה.

לא יתחתם ההתחייבות ירצה הנאשם 21 ימי מאסר תמורתה.

ד. כספים מופקדים בתיק - יוחזרו לנאשם אלא אם יש עליהם הוראה חוקית אחרת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ה, 05/10/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

